

Heid Cat zondag 8

1 volkomenheid en verlorenheid 2 zekerheid en zondigheid

Gemeente,

We nemen de draad van de catechismus weer op. Het gaat over de verlossing vanaf zondag 5. En zondag 6 gaf antwoord op de vraag: door wie is er verlossing? Door de Middelaar, Jezus. Zondag 7 ging erover: voor wie is er verlossing? Voor allen die waarachtig geloven. Het geloof. Zondag 8 gaat erover: in Wie geloven wij dan? In de drie-enige God. Vader, Zoon en Heilige Geest. En dat kan niemand ontgaan die in de kerk komt. Want daar worden we steeds weer bij bepaald.

De eerste keer dat je in de kerk kwam, gebracht werd, kwam je er mee in aanraking, toen klonk het: ik doop u in de Naam des Vaders en des Zoons en des Heiligen Geestes. En elke keer als we in de kerk komen is mee van het eerste dat we horen: genade zij u en vrede van God de Vader en van Jezus Christus onze Heere, in de gemeenschap van de Heilige Geest. Elke zondagavond belijden we het met de kerk alle eeuwen: ik geloof in God de Vader, en in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon en in de Heilige Geest, een belijdenis van rond het jaar 150 na Christus. En voor we de kerk uitgaan klinkt het weer: de genade van onze Heere Jezus Christus, de liefde van God de Vader en de gemeenschap van de Heilige Geest zij met u allen. Je kunt er niet omheen: Dat God de Drie-enige is. Daarover, over Hem, gaat het vanavond. Waarom? Vergelijk dat met een gordijn. Je kunt een gordijn op elkaar schuiven in 1 strook. Dan zie je het gordijn. Je kunt het ook uit elkaar schuiven in drie banen. Dan zie je veel beter, mooier en rijker hoe dat gordijn eruit ziet. Dat doen we vanavond. Je kunt spreken over God. Maar je kunt ook spreken over God de Vader, God de Zoon en God de Heilige Geest. Drie Personen. Ahw uiteen geschoven, gevouwen. Dan zie je nog beter hoe mooi, hoe rijk deze éne God is. En ondertussen denken we aan het woord van een kerkvader die zei: als ik aan de Ene God denk, denk ik direct eraan dat er 3 Personen zijn. En als ik aan de drie Personen denk, denk ik er direct aan dat Hij één God is.

1 volkomenheid en verlorenheid

In Wie gelooft de Kerk? In de drie-enige God. En vanmorgen hebben we dat gehoord en gezien. Gedoopt in de Naam van de vader, van de Zoon en van de Heilige Geest. De catechismus zegt: dan spreekt God de Vader, als de Schepper. Hij schiep de hemel en de aarde, Adam en Eva en ons leven. Hij geeft vermogens om te kunnen denken, praten, bewegen, kijken, luisteren. En als Schepper is Hij ook Bewaarder. Hij geeft van seconde tot seconde ademhaling, hartslag om te kunnen blijven leven. Als Schepper is Hij ook Regeerder. Hij regeert alles zó dat

het naar Zijn wil is. Dat Hij, zo zegt het doopformulier alle dingen laat medewerken ten goede. Hij schikt het zo, dat ik tot geloof kom. Door die preek op dat moment, door die gebeurtenis die mij stilzet. Hij schikt het zo, dat ik daardoor in het geloof blijf en dichter tot Hem kom. Alle mooie en verdrietige dingen in het leven schikt Hij zo dat ze mij verbinden aan Hem en dat mijn geloof bewaart blijft. De Vader, onze Schepper. De Vader, Die de erfenis heeft van de nieuwe hemel en de nieuwe aarde.

En God de Zoon en onze verlossing. Hij verlost uit satans macht. Uit dat strafkamp achter dat hek van onze schuld. Op slot gedaan met de vloek van God. Want Hij heeft de schuld gedragen, de last van onze zonden en Gods toorn gedragen en zo de satan overwonnen. Hij opent met Zijn volbrachte werk dat hek en doet het van het slot. En Hij neemt zondaren mee uit satans rijk in Gods rijk. Zoals het doopformulier zegt dat Hij ns wast in Zijn bloed van al onze zonden, ons in Zijn dood en opstanding inlijvende.

En God de Geest en onze heiliging. De Heilige Geest geeft een nieuwe gezindheid en een nieuw hart. Die passen bij Gods rijk en het leven daarin. Nieuwe gezindheid, nieuw hart. Gericht op Gods eer. Nieuwe verlangens: om te bidden, God te zoeken, Bijbel te lezen, de gemeente te dienen, anderen op Hem te wijzen. En nieuwe haat: haat tegen de zonde, tegen de verleidingen en verzoeking, tegen de duivel en de wereldse bezigheden. Zoals het doopformulier zegt: dat de Heilige Geest ons toe-eigent de dagelijkse vernieuwing van ons leven.

Dat doet God! De Drie-enige. Zo volkomen is Zijn heil. Hij scheidt een nieuwe hemel en nieuwe aarde. Hij verlost en brengt in Zijn rijk. Hij vernieuwt en heiligt en maakt geschikt voor dat rijk. En dat zet Hij in tot onze redding. Je zou kunnen zeggen: die drie Personen, als die Namen klinken in de doop, de groet, de zegen dan zijn dat drie sirenes. En als er een sirene gaat dan is er wat aan de hand. De politie rukt uit, er is een overtreding begaan. Hoor je even later een tweede sirene van de brandweer, dan weet je dat het er ernstig aan toe is. Het is een overtreding met gevolgen geweest dat ook de tweede hulpdienst, de brandweer, erbij geroepen wordt. Hoor je even later de derde sirene van de ziekenauto dan is het heel ernstig eraan toe. Als zelfs de derde hulpdienst nodig is van de ambulance dan is het een overtreding geweest met grote gevolgen en ernstige gevolgen.

Nu gaat elke vergelijking mank. En voor het feit dat God de drie-enige God is is geen enkele helemaal geschikte vergelijking. Maar laat het alleen om dit punt gaan. Als de God, Die zondaren redt, de drie enige God is, en er 3 sirenes gaan, dan moeten zondaren heel erg verloren zijn, totaal verloren. Als drie Personen naar ons toekomen, de Vader, de Zoon en de Heilige Geest, om zondaren te redden dan zijn die

zondaren wel heel erg eraan toe. Dan zijn wij wel heel erg verloren: zo verloren dat wij niets kunnen van onszelf. Dat de Vader onze Schepper is wil zeggen: wij kunnen niets in eigen kracht. Ik kan mezelf nog geen uur, geen seconde in leven houden. Ik kan niets regisseren aan gebeurtenissen en tot stand brengen van mezelf. Ik kan het geloof niet vasthouden, als ik dat moest doen was ik het vandaag nog kwijt. Ieder moment kan ik sterven, ieder moment kan ik iets dwaas doen, ieder moment kan ik het geloof kwijtraken.

En dat de Zoon onze Verlosser is wil zeggen: ik kan mezelf niet losrukken van satan. Ik kan geen enkele zonde goedmaken, ik kan geen enkel gevecht van satan winnen. Ik kan geen druppel toorn van God wegdragen. Ik maak alleen maar meer schuld en verzwaar de vloek. Dat slot komt steeds vaster te zitten. Ik verlies het altijd van de duivel. Ik overtreed de wet altijd weer.

En dat de Geest onze Vernieuwer en Heiliger is wil zeggen: ik kan niet mezelf veranderen. Ik kan me niet passend maken om in Gods rijk te leven. Ik heb een weerzin tegen God zoeken, echt bidden, Zijn eer bedoelen. En die kan ik niet veranderen. En ik heb plezier in de zonde en in wereldse dingen. En dat krijg ik niet anders. Ik kan geen zin maken in wat me tegenstaat en ik kan me geen hekel geven aan wat ik fijn vind.

Zo verloren ben ik. Ik kan niets van mezelf, ik kan de satan niet de baas en ik kan niet mezelf geschikt maken voor een leven in Gods rijk. Zo verloren en ik. Als daar niets aan verandert.....maar ik kan het niet veranderen. Dan ga ik verloren, dan blijf ik in satans regime en dat loopt uit op de eeuwige ondergang. Met satan in de plaats der pijniging. Zo verloren. Maar in de doop, de groet en de zegen komt God eraan! Drie sirenes klinken. Daar komt de Heilige Geest: Ik geef u een nieuw hart en een nieuwe geest zodat u past in Zijn rijk en u daar thuis zult voelen en daar zult willen zijn. Daar komt God de Zoon: Ik breng u bij de Vader: Ik verlos met Mijn bloed uit satans macht en zet u over. Daar komt God de Vader: Ik schep heil, een nieuwe hemel en nieuwe aarde, eeuwig leven. En zodra ik denk aan de drie Personen denk ik aan de ene God. Zij zijn Eén. Eén van wil, één van bedoeling, één van zin. De Zoon wijst niemand af die de Geest tot Hem brengt. De Vader wijst niemand af die de Zoon tot Hem brengt. En de Geest doet wat de Vader en de Zoon van zin zijn. Deze God komt tot ons. Om ons te redden.

Hoelang weigert u dat al? Hoe lang laat u Hem komen, maar verzet u zich en wilt u niet gewillig gemaakt worden? O, als je met deze God onverlost blijft, dan ligt dat echt aan jezelf. Als je dan verloren gaat, verwijt het Hem dan niet. Waarom, waarom.....?

En geloven is: je laten zalig maken door déze God. U heb ik nodig, anders blijf ik voor eeuwig in satans regime en ondergang. Zo verloren ben ik dat ik U nodig heb: Heere Jezus, Zoon, anders verlies ik altijd van de satan. Maar U ook, Heilige Geest, anders blijft mijn hart onbekeerd en onwillig en ongeschikt. Maar U ook o Vader, anders lever ik mezelf weer uit en val ik weer terug. Dat is geloof! Geloof u? Kreeg u, hebt u deze God nodig? Geloven is: je laten redden, neervallen op de drie-enige God. Iemand liep eens in de bergen en kon niet meer. Zo zwaar was het. Toen riep iemand achter hem: laat je vallen. Dan tillen we je in de kabelbaan die je naar boven brengt. En toen zei die man: dat kan ik niet, me laten vallen, ik ben te moe. Huh?? Te moe om me te laten vallen. Nee, te moe om verder te lopen. Geloven is je laten vallen in God. Wie zegt: dat kan ik niet. Die heeft het niet begrepen. Geloven is niet iets kunnen, nog even kunnen, nog iets meer kunnen, maar niet meer kunnen, ophouden met zelf proberen. Wie zegt: dat kan ik niet, heeft het niet begrepen, of: die wil niet. Die wil niet zich zalig laten maken. En zelfs daar helpt de drie-enige God je van af, zodat je wel wilt.

En dat is openbare geloofsbelijdenis: dat is niet dat je een stapje omhoog doet en op het podium zegt: ik kan iets. Ik ben dan toch goed, dat ik..... nee, geloofsbelijdenis doen is neerknielen en belijden: ik ben zo verloren, dat ik deze God nodig heb, zo erg is het met me, dat alleen de drie-enige God mij redden kan. Belijdt gij dat de Bijbel God onfeilbaar Woord is en zoekt u daarom de zaligheid buiten uzelf in de Vader, de Zoon en de Heilige Geest? Dat is geloof! Dat is geloofsbelijdenis

2 zekerheid en zondigheid

Daarom heeft de Kerk de belijdenis van God als de drie-enige altijd vastgehouden en getreden tegen alles wat daar tegenin kwam. In onze tijd bijv. de Jehova's getuigen en alle moderne theologien. Daarom is de belijdenis van de drie enige God onopgeefbaar geweest voor de kerk. God is één in Wezen en drie Personen. En daar is in de vroege Kerk eeuwenlang om gestreden. Al rond het jaar 150 na Christus heeft de kerk het beleden in de 12 artikelen. Die duidelijk in drie delen te verdelen zijn: ik geloof in God de Vader, en in Jezus Christus, Zijn eniggeboren Zoon, en ik geloof in de Heilige Geest. Maar de eeuwen daarna is dat onder vuur genomen. Is Jezus wel God? Is de Heilige Geest wel God. Maar in 325 beledde de kerk in Nicea dat Jezus Christus is God uit God, Licht uit Licht, waarachtig God uit waarachtig God. En dat de Heilige Geest Heere is en levend maakt. Maar nog duidelijker moest het beleden worden want er bleven mensen die het anders uitlegden. En in 333 na Christus is de geloofsbelijdenis van Athanasius opgesteld. Waar het ronduit beleden wordt: het algemeen geloof is dit dat wij de enige God in de Drieheid en de Drieheid in de Eenheid eren. Want de Vader,

de Zoon en de Heilige Geest hebben één Godheid en zijn 3 Personen. En dan staat daarbij: zo iemand die niet heel en ongeschonden bewaart die zal zonder twijfel eeuwig verloren gaan en zal niet zalig kunnen worden.

Maar wie in deze God gelooft, de Drie-enige, die is rijk! Die is rijk in God, de Vader. Want de Vader is God. En Zijn macht is dus goddelijk. Bewaart Zijn kinderen in het geloof. Dat hun nooit iets overkomt waar hun geloof niet tegen bestand zou zijn, want dan laat Hij het niet komen. En daar heeft Hij de kracht voor. Kijk, als vader kun je je kind niet bewaren. Je kunt voorzichtig zijn, te voorzichtig zelfs, maar dan nog kun je je kind niet bewaren. Je hebt immers alles niet in de hand wat er kan gebeuren. Maar God de Vader wel. Door Zijn kracht heeft Hij alles in Zijn hand. Om nooit iets te laten komen waar het geloof van Zijn kinderen niet tegen bestand zou zijn. Geen gebeurtenis, geen duivel, niets. Hij bewaart Zijn kinderen in het geloofsleven. De Vader, God. Wat is de zaligheid in goede handen! Wat mag je een rust, zekerheid hebben dan. Rust in de bewaring van de God de Vader. Wat heerlijk als je dat gevoelen mag. Rust in God. Mijn zaligheid ligt veilig, mijn geloof wordt bewaard. Niets, niets hoeft ik te vrezen.

En rijk in God de Zoon. Want Jezus is God. Daarom is Zijn liefde Goddelijke liefde. Want een mens kan dat niet en nooit. Altijd gehoorzaam zijn en de satan overwinnen. Zoek een mens die dat kan, maar je vind er geen. Zodat je zeggen kunt: Ik leg mijn leven af en ik neem het weer op na drie dagen. De last van Gods toorn dragen daar moet je God voor zijn. En om dat te willen. Je kunt veel voor een ander overhebben, maar om te zeggen, ik wil voor jou naar de hel gaan.....dat wil geen mens. God de Zoon wel. En om tot geloof te brengen, te ontzetten uit de geestelijke dood in het leven, dat kan een mens niet: ouders willen het zo graag bij hun kind, een man bij zijn vrouw, maar je kunt als mens geen mens tot geloof brengen. Mijn Jezus is God. Zo lief heeft Hij mij. Hij gaf Zichzelf voor mij, kocht mij en bekeerde mij. Zette mij over. Dat maakt je zo vol wederliefde en vastheid. Wederliefde voor zulke liefde. En vastheid. Gekocht, overgezet. Door Hem, Die mij zo liefheeft, en Die mij te sterk is en Die mij nooit verliezen zal. Ik kan me niet uit Zijn hand rukken.

En rijk in God de Geest. Hij doet Zijn werk als Heiliger en Vernieuwer als God. Met goddelijk geduld en kracht. Hoe vaak ik ook weer zondig, Hij blijft in mij wonen. Hij vaak ik weer terugga en weer wegloop en weer wegzink, Hij blijft me terugroepen. En hoe zondig ik ook ben, hoe taai mijn zondige verlangens zijn, Hij krijgt ze eronder. Hij buigt ze om en Hij brandt ze weg. Hier op aarde, maar Hij voltooit Zijn werk. In de hemel volmaakt en volkomen. Hij rust niet totdat Hij mij

helemaal heeft naar Gods beeld. De Geest is God, en daar geeft zo'n rust en zo'n uitzicht en verwachting: eens ten volle.

Wat rijk is ieder die gelooft. Bewaard door de Vader, gekocht door de Zoon, verzegeld door de Heilige Geest. Zekerheid. Wat ligt het vast! Zou je dat niet mogen uitstralen? Zou dat niet van je mogen afglanzen? Zou dat niet mensen jaloers maken? O dat kleingeloof, dat God zo tekort doet en zoveel afbreuk doet aan de heerlijkheid van het kennen van God. En als u er vreemd aan bent: kan het u niet jaloers maken? Jaloers op zulk een God, een heil, een vastheid, een liefde, een uitzicht, een zekerheid. Is dat niet veel meer dan wat je nu hebt of zoekt? Aards, tijdelijk, kan elk moment afgelopen zijn, onzeker, geen uitzicht door de dood heen. Een paar blinkende centen. Geef ze toch op voor die miljoenen in God!

Dat kleurt ook het schuldbesef in: mijn zonden, welke het ook is, is zonde tegen God de Vader, mijn Schepper. Hoe durf ik! Mens tegen God de Schepper overtreden. Wat een dwaze opstand! Stof dat opstaat tegenover de majesteit. Alles aan Hem te danken en dan toch tegen Hem ingaan. Alles van Hem gekregen en dan toch eigen zin mee doen. Gruwelijk. Zonde is zonde tegen God de Zoon. De Verlosser. Zonde is Zijn lijden verzwaren: een slag op Zijn kroon, een spuug in Zijn gezicht, een striem op Zijn open rug. Tegen zulk een liefde zondigen, vreselijk. En tegen de Heilige Geest. Die zo liefdevol en geduldig mij verdraagt. Wat bedroef ik Hem. Door af te breken wat Hij opbouwde, krom te buigen wat Hij rechtmaakte, weg te lopen waar Hij me vandaan trok. O, wat krenk ik Zijn liefde, bedroef ik Zijn tere zorg. Afschuwelijk. Wat is zonde een monster. Een veelkoppig monster dat tegen de Vader opstaat, de Zoon slaat, de Geest krenkt en bedroeft. Wij hebben God op het hoogst misdaan. Wie de drie enige God kent, houdt op met bagatelliseren van zijn zonden en vergoelijken. Diepe voren en sporen worden uitgegraven in mijn hart. Van verdriet, smart, berouw, zelfverfoeing, zelfmishagen en verootmoediging voor de Geest, de Zoon en de Vader. Tegen die ene God, Die de Wetgever is. En ik ben schepsel, afhankelijk. Overtreder. Schuldig.

En deze God, deze drie-enige God heeft mij verkoren! Niet voor niets hebben we ook een belijdenisgeschrift over de uitverkiezing. Waarin de drie-enige God schittert in Zijn genade. O nee, ik koos niet voor Hem, nooit, nooit zou ik dat doen. Ik was dood in zonden en misdaden, in Adam onder het oordeel, en puur vijandig tegenover God en Zijn heil. Maar God, rijk in genade, heeft mij uitverkoren voor de grondlegging der wereld, naar Zijn welbehagen, om Zijn eeuwige liefde. Nee, ik vroeg niet, maar de Vader zond Zijn Zoon. Ik kan niet, maar de Zoon kocht mij vrij. Ik wil niet, maar de Geest vernieuwde mijn hart. Wat

een drie-enige God. Die mij verkoren heeft, mij enkel schuld,
onwilligheid en zondigheid. Deze God mag ik kennen en leren kennen in
Zijn drie-eenheid. Deze God mag ik zien in Zijn drie-eenheid in de hemel.
Vader, Zoon, Heilige Geest. Allen eeuwig en toch Vader en Zoon. Alle
Drie en toch Eén. De Vader op de troon, de Zoon als Lam geslacht, de
Geest als zeven geesten voor de troon. Eeuwig in liefde, eeuwig in
kracht, eeuwig in genade. Almachtig, liefdevol en heiligend. Hun werk
voltooid in mij, voor eeuwig. Soli Deo Gloria.

Amen